

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 35

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 ianuarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 869 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 ¹ alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	2–3
Decizia nr. 897 din 25 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar	3–5
Decizia nr. 900 din 25 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	6–8
Decizia nr. 917 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ¹ alin. 2, alin. 4 pct. 3 și alin. 5 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului	8–10
Decizia nr. 922 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	11–13
Decizia nr. 1.012 din 27 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	14–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.124/267/6.478/2012. — Ordin al ministrului apărării naționale, al ministrului administrației și internelor și al directorului Serviciului Român de Informații privind organizarea, funcționarea și atribuțiile comisiilor de expertiză medico-militară	16–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 869**

din 18 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77¹ alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77¹ alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ager Leasing IFN” — S.A. din Giurgiu în Dosarul nr. 13.464/311/2010 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 952D/2012.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 octombrie 2012, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 18 octombrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 13.464/311/2010, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77¹ alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.** Excepția ridicată de Societatea Comercială „Ager Leasing IFN” — S.A. din Giurgiu într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unui recurs declarat împotriva unei decizii civile referitoare la o plângere împotriva încheierii de carte funciară.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate contravin art. 44 și art. 53 din Constituție, în măsura în care sunt aplicabile și vânzării unui imobil prin procedura executării silite.

Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77¹ alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu următorul cuprins: „(...) Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moștenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătorești și a altor documente în celelalte cazuri, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligației de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) și (3) și, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat a constituit în numeroase rânduri obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, menționează Decizia nr. 1.157 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 15 decembrie 2008, Decizia nr. 1.386 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 20 ianuarie 2011, și Decizia nr. 342 din 10 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 20 iunie 2012.

Cu acele prilejuri, Curtea a statuat, în esență, că dispozițiile de lege criticate dau expresie prevederilor art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege. Prin urmare, nu s-a putut reține nici pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât considerentele, cât și soluția acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 771 alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ager Leasing IFN” — S.A. din Giurgiu în Dosarul nr. 13.464/311/2010 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 897

din 25 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Ion Postolache în Dosarul nr. 1.141/121/2012 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.150D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.141/121/2012, **Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.**

Excepția a fost ridicată de Ion Postolache cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ prin care a solicitat recunoașterea dreptului la plata drepturilor salariale datorate și stabilite de instanța de judecată și plata de despăgubiri pentru întârziere, calculate în funcție de dobânda legală, de la data scadenței plății până la data plății efective.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că amânarea plății drepturilor salariale ale personalului din sectorul bugetar recunoscute prin hotărâri judecătorești și devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011, dar și a dobânzilor aferente acestora de la data rămânării definitive a hotărârilor judecătorești și până la plata efectivă, încalcă prevederile Declarației Universale a Drepturilor Omului și pe cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care privesc protecția proprietății.

Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate contravin art. 15 alin. (2), art. 21 alin. (1)—(3), art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (1) din Constituție. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție. În acest sens, arată că prin amânarea la plată a drepturilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești se încalcă dreptul la un proces echitabil prin neexecutarea sau întârzierea executării unor hotărâri judecătorești.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile actului normativ criticat sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 230/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011.

Dispozițiile de lege criticate au, în prezent, următoarea redactare:

Art. 1 alin. (1) și (2): „(1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:

- a) în anul 2012 se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;
- b) în anul 2013 se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;
- c) în anul 2014 se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;
- d) în anul 2015 se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;
- e) în anul 2016 se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.

(2) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare art. 44 din Constituție, precum și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai constituit obiect al analizei de constituționalitate prin raportare la dispozițiile Legii fundamentale și prevederile internaționale referitoare la proprietatea privată. Astfel, prin Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 înainte de promulgarea acesteia, reținând, între altele, conformitatea dispozițiilor referitoare la reeșalonarea plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011, cu dispozițiile constituționale și internaționale care consacră și garantează dreptul de proprietate privată.

În acest sens, Curtea a arătat că reglementarea criticată nu consacră o privare de proprietate, ci mai degrabă o ingerință în dreptul persoanelor fizice la respectarea bunurilor lor, care respectă însă cerințele expres prevăzute de art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că „ingerința se impune în vederea restructurării și echilibrării cheltuielilor bugetare, precum și pentru respectarea prevederilor art. 126 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C83 din 30 martie 2010, coroborate cu art. 1 din Protocolul nr. 12 la Tratat privind procedura aplicabilă deficitelor excesive. Acest lucru înseamnă menținerea unui raport între deficitul public prevăzut sau realizat și produsul intern brut la prețurile pieței de 3%.”

De asemenea, Curtea a constatat că „situația de criză financiară mondială afectează, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională. Executarea necontrolată a peste 27.700 hotărâri judecătorești executorii existente la data de 31 decembrie 2010 ce privesc numai creanțe salariale în valoare de peste 8.028.252 milioane lei ar duce la crearea unui dezechilibru bugetar din moment ce suma totală menționată reprezintă 1,4% din produsul intern brut estimat pe anul 2012 și 19,5% din plafonul nominal al cheltuielilor de personal aferente bugetului pe anul 2012. Astfel ar fi afectate stabilitatea economică a statului și, implicit, securitatea națională; în acest context intervine și obligația statului ca, în temeiul art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, să asigure «protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară».” De altfel, Parlamentul trebuie să păstreze controlul asupra deciziilor fundamentale în domeniul politicii bugetare și are o marjă de apreciere în acest domeniu, trebuind să asigure sustenabilitatea bugetului și performanța economică a statului. Curtea Constituțională trebuie să respecte această marjă de apreciere, controlul său limitându-se la încălcările evidente ale textelor constituționale (a se vedea în acest sens și Hotărârea Tribunalului

Constituțional Federal german 2 BvR 987/10 din 7 septembrie 2011 privind soluționarea plângerilor de neconstituționalitate formulate împotriva pachetului de măsuri privind ajutorul financiar acordat Greciei și fondul de salvare a monedei euro).

Cele de mai sus demonstrează cu prisosință faptul că măsura criticată este necesară într-o societate democratică.”

În privința proporționalității măsurii, Curtea a reținut că „atingerea adusă bunurilor persoanelor care beneficiază de hotărâri judecătorești de natura celor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 este rezultatul efectului sistemic, structural pe care acestea îl au asupra bugetului de stat în condiții de criză economică și financiară accentuată. Prin urmare, situația invocată este una diferită de cea a unor hotărâri judecătorești izolate, gradul mare de abatere de la obișnuit în cazul de față fiind unul mare. Nu este vorba despre o omisiune a statului, despre lipsa de diligență a acestuia, despre eventuala sa opoziție față de autoritatea de care se bucură hotărârile judecătorești, ci de necesitatea creării unui echilibru între interesele generale ale societății și interesele particulare ale persoanelor care intră sub incidență ordonanței de urgență criticate. Astfel, cum arată și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, o astfel de măsură trebuie să păstreze un just echilibru între interesele statului și cele ale reclamantilor (Hotărârea din 26 aprilie 2006, pronunțată în Cauza *Zubko și alții împotriva Ucrainei*, paragraful 67, sau Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 107).

În consecință, măsura eșalonării executării hotărârilor judecătorești păstrează un astfel de echilibru, Guvernul arătând că valoarea unor astfel de titluri executorii până la data de 31 decembrie 2010 era peste 8.028.252 milioane lei (aproximativ 2 miliarde de euro), iar numărul acestora era peste 27.700 la nivelul întregii țări.

Reiese astfel că suportarea acestei sarcini nu incumbă numai anumitor persoane sau unui anumit grup defavorizat care să suporte în final o sarcină excesivă și disproporționată pentru echilibrarea situației economice a statului (neafându-ne deci în situația reclamantului din Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 octombrie 2004), ci vizează totalitatea angajaților din mediul

public care până la data de 31 decembrie 2010 au obținut hotărâri judecătorești ce vizează drepturi salariale.”

În fine, Curtea a reținut că măsura este aplicată nediscriminatoriu, respectiv tuturor angajaților din sfera publică în favoarea cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești prin care au fost acordate drepturi salariale.

Concluzia reținută a fost aceea că „statul nu contestă existența unui bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, «nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile unei crize financiare accentuate» (a se vedea Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, precitată). Rezultă că prin eșalonarea efectuată statul nu a afectat esența dreptului de proprietate, nu a adus atingere substanței acestui drept și cu atât mai puțin nu a negat existența acestuia.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cât privește susținerea autorului excepției, potrivit căreia prevederile de lege criticate l-ar lipsi de dobânda pe care ar putea să o obțină în situația în care ar intra în posesia sumelor de bani reprezentând drepturi salariale, Curtea constată că dreptul la dobândă nu reprezintă, în situația sa, un drept concret la care titularul drepturilor salariale este îndreptățit în temeiul unei dispoziții legale sau prin interpretarea dată legii de către instanță printr-o hotărâre judecătorească. Or, Curtea reține că, prin Decizia din 17 mai 1996, pronunțată în Cauza *Lupuleț contra României*, Comisia Europeană a Drepturilor Omului a statuat că art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu presupune și dreptul de a deveni proprietarul unui bun. Acest articol se aplică numai cu privire la bunurile „actuale” ale reclamantului, iar acesta nu se poate plânge de o atingere a dreptului său de proprietate, câtă vreme nu demonstrează existența lui.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Ion Postolache în Dosarul nr. 1.141/121/2012 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 900

din 25 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă în Dosarul nr. 7.866/111/2010 și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.232D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.866/111/2010, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că există o similitudine de statut juridic între controlorul financiar sau auditorul public extern și magistrați, întrucât sunt ținute deopotrivă de incompatibilități și obligații atât la nivel constituțional, cât și la nivel legal. Prin urmare, se impune instituirea unui tratament juridic uniform sub aspectul acordării dreptului la pensia de serviciu.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.238/2011 și nr. 1.381/2011.

Avocatul Poporului, amintind că prin Decizia nr. 297/2012 Curtea Constituțională a reținut neconstituționalitatea textelor de lege criticate în măsura în care se aplică și consilierilor de

conturi, arată că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora *„Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]*

h) pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora *„La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]*

j) art. 49 alin. (4) și art. 51 alin. (2) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 aprilie 2009.”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, și art. 1 din Primul Protocol la Convenție, referitor la dreptul de proprietate.

Curtea reține că, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a constatat că eliminarea pensiilor de serviciu prevăzute de art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 are în vedere pensiile de serviciu ale consilierilor de conturi, pe cele ale auditorilor publici externi și ale oricăror persoane care sunt salariați/membri în cadrul Curții de Conturi. În acest sens, a arătat că o atare operațiune vizează întreg personalul Curții de Conturi cuprins în cap. V din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, intitulat *„Numirea și statutul personalului Curții de Conturi”* (art. 46—57 din lege). De asemenea, a precizat că din personalul Curții de Conturi fac parte, potrivit reglementărilor legale menționate, atât consilierii

de conturi, auditorii publici externi, personalul de specialitate, cât și ceilalți angajați ai acestei instituții, indiferent de statutul lor socioprofesional.

Astfel, Curtea Constituțională, în conformitate cu principiul *accessorium sequitur principale*, a arătat că trebuie aplicat același tratament juridic personalului asimilat magistraților în privința dreptului legal la pensie de serviciu cu personalul la care au fost asimilați, întrucât altfel s-ar ajunge la situații inadmisibile, contrare art. 16 din Constituție.

În consecință, Curtea, prin decizia menționată, a constatat constituționalitatea eliminării tuturor pensiilor de serviciu în raport cu criticile formulate.

Analizând într-un alt context dispozițiile Legii nr. 119/2010, instanța de contencios constituțional, prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a constatat însă că eliminarea pensiei de serviciu a judecătorilor, procurorilor și judecătorilor, respectiv a magistraților-asistenți ai Curții Constituționale este neconstituțională, întrucât încalcă principiul independenței justiției, prevăzut de art. 124 din Constituție. Astfel, Curtea a stabilit că „statutul constituțional al magistraților — statut dezvoltat prin lege organică și care cuprinde o serie de incompatibilități și interdicții, precum și responsabilitățile și riscurile pe care le implică exercitarea acestor profesii — impune acordarea pensiei de serviciu ca o componentă a independenței justiției, garanție a statutului de drept, prevăzut de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală”.

Astfel, după adoptarea Deciziei nr. 873 din 25 iunie 2010, din punct de vedere constituțional s-a deschis posibilitatea de a aprecia dacă există o similitudine între statutul constituțional și legal al magistraților și cel al altor categorii socioprofesionale, fapt ce le-ar îndritui pe acestea din urmă sau pe unele dintre acestea la încasarea unei pensii de serviciu similar magistraților.

Prin Decizia nr. 1.283 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, Curtea a analizat dacă personalul Curții de Conturi urmează să beneficieze de același tratament juridic, respectiv dacă statutul acestuia reclamă un tratament juridic identic cu cel al magistraților în privința pensiei de serviciu. Reținând însă că autorul excepției a exercitat funcția de auditor public extern în cadrul Curții de Conturi, a statuat că, în privința auditorilor publici externi considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 871 din 25 iunie 2010, cu corectivul adus prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, își mențin pe deplin valabilitatea.

În acest context, se impune a fi menționat că, potrivit dispozițiilor art. II din Legea nr. 217/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 24 octombrie 2008, „În scopul aplicării prevederilor art. 11 alin. (5) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în tot cuprinsul Legii nr. 94/1992 sintagma «controlor financiar» se va înlocui cu sintagma «auditor public extern».”

Ulterior, prin Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010, reținând că aceste dispoziții sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi. În fundamentarea acestei decizii, Curtea a pornit de la premisa că și consilierii de conturi au incompatibilitățile prevăzute pentru judecători la art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „Funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.” Totodată, Curtea, observând că atât

consilierii de conturi, cât și judecătorii sunt independenți în exercitarea funcției, respectiv a mandatului lor, și inamovibili pe durata exercitării acestora, a concluzionat că statutul consilierilor de conturi este similar cu cel al judecătorilor, fapt care justifică acordarea consilierilor de conturi a unei pensii de serviciu similar judecătorilor. Așadar, Curtea a constatat că asimilarea consilierilor de conturi, sub aspectul incompatibilităților, cu magistrații este realizată printr-o normă de rang constituțional, aspect decisiv în analiza Curții.

Cu același prilej însă Curtea a subliniat faptul că „consilierii de conturi au atât o altă reglementare constituțională și legală, cât și un statut juridic diferit în raport cu celelalte categorii de personal existente la nivelul Curții de Conturi”.

În concluzie, soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate nu s-a extins și cu privire la aceste din urmă categorii de personal, Curtea nereținând existența unei similitudini între statutul consilierilor de conturi și celelalte categorii de personal ale Curții de Conturi. Prin urmare, cu privire la acestea din urmă, își păstrează valabilitatea cele constatate de Curtea Constituțională în sensul constituționalității dispozițiilor de lege criticate.

Totodată, prin Decizia nr. 1.283 din 29 septembrie 2011, precum și prin Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, Curtea a reținut că nu sunt întemeiate criticile de neconstituționalitate privind încălcarea dreptului de proprietate.

În acest sens, Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în hotărârile din 8 decembrie 2009 și 31 mai 2011, pronunțate în cauzele *Munoz Diaz împotriva Spaniei*, paragraful 44, respectiv *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie într-un anumit quantum. Totodată, prin Hotărârea din 7 februarie 2012, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Frimu și alții împotriva României* (paragrafele 40—48), s-a arătat că integrarea pensiilor de serviciu în sistemul general de pensii, chiar dacă acest lucru presupune o diminuare a quantumului pensiei acordate cu 70%, nu aduce atingere art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.

Prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, Curtea a reținut și faptul că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

În același sens, prin Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, sau prin Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, Curtea a statuat: „cuanțumurile viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuanțumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă în Dosarul nr. 7.866/111/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 917

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2, alin. 4 pct. 3 și alin. 5 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2, alin. 4 pct. 3 și alin. 5 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, excepție ridicată de Loredana Mihaela Simedre în Dosarul nr. 17.583/299/2011 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.137D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus unele precizări prin care se arată că în momentul în care a fost încuviințată executarea silită, creanța nu era certă, lichidă și exigibilă,

urmând să sesizeze din nou Curtea atunci când aceste condiții vor fi îndeplinite.

Curtea constată că se solicită, astfel, renunțarea la judecata cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public solicită continuarea judecării prezentei cauze, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992.

Curtea constată că nu poate fi primită cererea de renunțare formulată, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului (...)*”.

Excepția de neconstituționalitate este o excepție de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Constituției, iar soluția asupra excepției este de interes general. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o și nu este susceptibilă de acoperire nici pe calea renunțării exprese la soluționarea acesteia de către partea care a ridicat-o.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 384 din 26 aprilie 2012 și nr. 1.290 din 4 octombrie 2011, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 17.583/299/2011, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2, alin. 4 pct. 3 și alin. 5 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului.**

Excepția a fost invocată de Mihaela Loredana Simedre într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri privind anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formulă executorie, precum și a unor acte de executare deja efectuate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât încheierea prin care se încuviințează executarea silită se dă fără citarea părților, astfel încât debitorul nu are posibilitatea de a se apăra împotriva acestei cereri a creditorului.

De asemenea, dispozițiile legale criticate permit judecătorului să admită cererea de încuviințare a executării silite, chiar dacă nu este vorba de o creanță certă, lichidă și exigibilă. Mai mult, aceste dispoziții afectează grav echilibrul procesual dintre părți, golind astfel de conținut normele imperative prevăzute de Constituție, îngreunând în mod sistematic soluționarea legală și într-un termen rezonabil a cauzelor, întrucât posibilitatea debitorului de a se apăra atât pe fond, cât și în recurs, ar degreva instanțele de judecată de o multitudine de contestații la executare, bazate tocmai pe faptul că acele creanțe care sunt supuse executării silite nu au caracter cert, lichid și exigibil.

În ceea ce privește dispozițiile legale din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, autoarea excepției de neconstituționalitate arată că prin prevederea caracterului de titlu executoriu al contractelor de credit se încalcă dreptul de proprietate privată al persoanei, precum și principiul egalității cetățenilor în fața legii și cel al protecției consumatorilor.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile dispozițiilor art. 373¹ alin. 2, alin. 4 pct. 3 și alin. 5 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă: „*Instanța de executare încuviințează executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu, printr-o singură încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de cel mult 7 zile de la înregistrarea cererii de încuviințare a executării silite.*”;

— Art. 373¹ alin. 4 pct. 3: „*Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă: [...] 3. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă.*”;

— Art. 373¹ alin. 5: „*Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs numai de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.*”;

— Art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006: „*Contractele de credit, inclusiv contractele de garanție reală sau personală, încheiate de o instituție de credit constituie titluri executorii.*”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (2) referitor la liberul acces la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 44 alin. (2) referitor la dreptul de proprietate, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, precum și în art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, Curtea reține următoarele:

1. În ceea ce privește dispozițiile art. 373¹ alin. 2, alin. 4 pct. 3 și alin. 5 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 384 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 14 iunie 2012, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate instituie reguli speciale de procedură privind exercitarea căilor de atac. Rațiunea pentru care legiuitorul a înlăturat, atât pentru creditor, cât și pentru debitor, calea de atac împotriva încheierii de încuviințare a cererii de executare silită este aceea a celerității ce se justifică în această etapă procesuală. Astfel, creditorul este lipsit de interes să atace o hotărâre prin care i s-a admis cererea, iar debitorul are posibilitatea de a-și apăra drepturile, în raport cu orice incident de executare silită, pe calea contestației la executare, care este o procedură contencioasă, în cadrul căreia se administrează probe cu respectarea principiului contradictorialității ce guvernează procesul civil.

Or, Curtea a reținut că procedura încuviințării executării silite este o procedură necontencioasă, în cadrul căreia instanța de executare competentă verifică doar îndeplinirea condițiilor de

admisibilitate prevăzute de art. 373¹ din Codul de procedură civilă, fiind guvernată de regulile prevăzute de art. 331 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Prevederile art. 373¹ din Codul de procedură civilă în integralitatea lor nu pot fi interpretate și aplicate în mod izolat, ci numai coroborate cu celelalte dispoziții procedurale privind executarea silită, astfel că, în cazul încuviințării executării silite, debitorul are dreptul să formuleze contestație la executare, în condițiile art. 399 și următoarele din Codul de procedură civilă, unde își poate formula toate apărările pe care înțelege să se sprijine, astfel încât și din această perspectivă dreptul la apărare nu este încălcat.

2. Cu privire la susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia textul de lege criticat este incorect formulat și lasă loc la interpretări, astfel încât este posibilă încuviințarea executării silite cu privire la o creanță care nu este certă, astfel cum este și în speța de față, Curtea observă că acestea sunt probleme ce țin de interpretarea și aplicarea legii, care nu intră în competența Curții Constituționale. Este atributul exclusiv al instanței de judecată să stabilească dacă, în cauza dedusă judecătii, încuviințarea executării silite s-a făcut cu respectarea condițiilor cerute de lege, respectiv dacă creanța este certă, lichidă și exigibilă.

3. Referitor la critica dispozițiilor art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, Curtea s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 832 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2008.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 372 din Codul de procedură civilă, executarea silită se realizează în temeiul hotărârilor judecătorești și al altor înscrisuri care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a constitui titluri executorii. Așa fiind, prevederile art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 nu aduc nimic nou, ci se limitează să dea expresie, într-un domeniu particular, reglementării cu caracter general adoptate de legiuitor în limitele competenței sale constituționale. Curtea a mai constatat că, în

materia la care se referă excepția de neconstituționalitate, calificarea contractelor încheiate de o instituție de credit care constată o creanță certă, lichidă și exigibilă ca fiind titluri executorii a fost determinată de necesitatea valorificării cu celeritate a respectivei creanțe, fără a afecta în acest mod vreun drept fundamental al părților. O asemenea concluzie este impusă de împrejurarea că prin încheierea unor astfel de contracte se dă expresie, într-o formă specifică, acordului de voință al părților cu privire la clauzele acolo stipulate, pe care părțile și le însușesc în mod liber și se obligă să le respecte.

În considerentele aceleiași decizii s-a reținut că, în măsura în care contractul de credit sau contractul de garanție reală ori personală este pus în executare silită, potrivit art. 399 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, acesta poate face obiectul unei contestații la executare, asigurându-se astfel accesul la o instanță de judecată. Mai mult, cu această ocazie, dat fiind faptul că executarea se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, contestatorul are posibilitatea de a invoca inclusiv apărări de fond, împrejurare care este de natură a-i garanta dreptul la un proces echitabil.

De asemenea, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu creează nicio discriminare între părțile raportului juridic, întrucât nu se poate reține o similitudine între situația juridică a debitorilor și cea a creditorilor, de natură să permită caracterizarea regimului juridic diferențiat ce le este aplicabil ca fiind discriminatoriu. Astfel, posibilitatea recunoscută creditorilor ca, în anumite condiții expres și limitativ prevăzute de lege, să poată interveni pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime nu constituie o măsură discriminatorie pozitivă în favoarea lor, ci reprezintă exclusiv o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2, alin. 4 pct. 3 și alin. 5 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, excepție ridicată de Loredana Mihaela Simedre în Dosarul nr. 17.583/299/2011 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 922

din 1 noiembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 18
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare
în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Gheorghe Burada în Dosarul nr. 383/30/2012 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.240D/2012.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției de neconstituționalitate, domnul Gheorghe Burada, asistat de domnul Sorin Ovidiu Drăgan, avocat în Baroul București. Se constată lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.241D—1.243D/2012 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Neluțu Mihai Săndulescu, Iosif Iuliu Olar și Vasile Ioan Indru în dosarele nr. 390/30/2012, nr. 393/30/2012 și nr. 925/30/2012 ale Tribunalului Timiș — Secția I civilă.

La apelul nominal se prezintă pentru părțile Neluțu Mihai Săndulescu și Iosif Iuliu Olar domnul Sorin Ovidiu Drăgan, avocat în Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere identitatea de obiect al excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.241D—1.243D/2012 la Dosarul nr. 1.240D/2012.

Atât reprezentantul părților prezente, cât și cel al Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.241D—1.243D/2012 la Dosarul nr. 1.240D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părților prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că prin dispozițiile legale criticate se încalcă art. 16 și art. 53 din Constituție. Luptătorii vizați de ipoteza normei juridice au

desfășurat o activitate de rezistență împotriva regimului comunist. De aceea, trebuie să existe o anumită echitate în acordarea drepturilor lor. Ideea care a stat la baza legislației referitoare la luptătorii din decembrie 1989 a fost recunoștința, grațitudinea față de sacrificiul lor. Numai datorită acestor luptători există astăzi instituțiile democratice.

Mai arată că măsura instituită de legiuitor este discriminatorie și disproporționată față de scopul urmărit. Trebuie să se țină cont de faptul că aceste persoane au angajat anumite cheltuieli și credite în baza speranței legitime că vor primi, în continuare, aceste indemnizații.

Faptul că ele nu au mai fost acordate a dus la scăderea nivelului de trai, fapt contrar dispozițiilor constituționale și chiar jurisprudenței Curții constituționale, invocându-se, în acest sens, Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011.

Dacă legiuitorul ar fi dorit să facă economii la bugetul de stat, ar fi putut să reducă, proporțional, indemnizațiile pentru toate categoriile de revoluționari și nu doar pentru unii dintre ei.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, precum și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului *Felicia Mihăeș și Adrian Gavril Senteș împotriva României* din 6 decembrie 2011, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 10 și 31 mai 2012, pronunțate în dosarele nr. 383/30/2012, nr. 390/30/2012, nr. 393/30/2012 și nr. 925/30/2012, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar.**

Excepția a fost invocată de Gheorghe Burada, Neluțu Mihai Săndulescu, Iosif Iuliu Olar și Vasile Ioan Indru în dosare având ca obiect soluționarea unor cereri cu privire la acordarea unor drepturi bănești prevăzute de legislația României cu privire la revoluționari.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale. Indemnizația prevăzută la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 are semnificația acordării unui drept de creanță, fiind, prin urmare, un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât prevederea legală este în vigoare, nu este suspendată

aplicarea ei și nu este abrogată. Sigur că legiuitorul este în drept să acorde, să modifice sau să înceteze, prin lege, acordarea acestor indemnizații ce apar ca drepturi câștigate, dar numai dacă se impune, pentru situații strict și limitativ determinate, și numai dacă măsura restrângerii este proporțională cu situația care a determinat-o și eficientă în atare situație, dacă este aplicată în mod nediscriminatoriu și fără să aducă atingere existenței dreptului sau libertății. Or, în lipsa unor date cifrice precise care să permită concluzia că economia românească riscă să fie serios afectată de repercusiunile atrase de acordarea în continuare a indemnizației, se poate trage concluzia că Guvernul român nu a făcut dovada criteriului privind existența unor perturbări grave.

Diferențierea de tratament juridic între luptătorii remarcați prin fapte deosebite și luptătorii răniți sau reținuți este nejustificată și nerezonabilă fiind contrară art. 16 din Constituție, problema nepunându-se în termenii legitimității acordării acestei indemnizații categoriei luptătorilor răniți și reținuți, ci a legitimității constituționale a acordării acestei indemnizații numai acestei categorii de revoluționari (Luptători remarcați prin Merite Deosebite). Chiar dacă s-ar considera că aceste indemnizații nu ar reprezenta un drept fundamental și că nu ar putea fi reținută încălcarea art. 41 din Constituție, nu se poate contesta, totuși, faptul că această dispoziție legală încalcă egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 41 alin. (2) privind protecția socială, întrucât este obligatorie instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Diferențierea operată, și anume în funcție de apartenența la categoria luptătorilor remarcați, nu este un criteriu obiectiv care să justifice tratamentul diferențiat aplicat comparativ cu categoria luptătorilor răniți sau deținuți.

Tribunalul Timiș — Secția I civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011 a Curții Constituționale, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar. Din examinarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. II. art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind

reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Prevederile legale criticate au următorul cuprins: „*În anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]*”

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 alin. (1) și (2), art. 45 privind libertatea economică, art. 47 privind nivelul de trai și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și dispozițiile art. 14 privind dreptul la nediscriminare din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 din Protocolul adițional la aceeași Convenție, art. 7 și art. 17 alin. (2) privind dreptul oricărei persoane de a nu fi lipsită în mod arbitrar de proprietatea sa, ca și dreptul la egalitate în fața legii din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Curtea a constatat că acordarea diferitelor beneficii prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, se face în funcție de titlu de deținut potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (1) din lege, titlu care are în vedere sacrificiul ori contribuția persoanelor implicate în acest eveniment, făcându-se următoarea clasificare: „*a) Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989 — atribuit celor care s-au jertfit în lupta pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 sau au decedat în legătură cu aceasta;*

b) Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989:

1. Luptător Rănit — atribuit celor care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta;

2. Luptător Reținut — atribuit celor care au fost reținuți de forțele de represiune ca urmare a participării la acțiunile pentru victoria Revoluției;

3. Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite — atribuit celor care, în perioada 14—25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar și le-au apărat până la data

judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției Române din decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14—22 decembrie 1989;

c) Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 — calitate onorifică.”

În lumina acestor prevederi de lege reiese că fiecare titlu acordat are în vedere un nivel de implicare și contribuție diferit, precum și consecințe diferite suportate de participanții la Revoluția română din 1989. Astfel, persoanele care se încadrează în una dintre aceste categorii ale legii se află într-o situație obiectiv diferită față de persoanele având un alt titlu potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 341/2004.

Persoanele vizate de art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, vizează doar una dintre categoriile de persoane enumerate de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, respectiv cele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989, precum și copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu erau încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizau venituri, din motive neimputabile lor.

Or, așa cum deja s-a arătat, aceste categorii de persoane se află într-o situație obiectiv diferită față de cea a celorlalte categorii de persoane beneficiare ale Legii nr. 341/2004, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

Cu atât mai mult nu se poate vorbi despre existența unei discriminări între destinatarii Legii nr. 341/2004 și beneficiarii unor indemnizații în temeiul altor acte normative, criteriile de acordare a diferitor beneficii fiind evident diferite.

Curtea a mai reținut că „stabilirea aceluși standard al nivelului de trai care poate fi considerat ca fiind decent trebuie apreciată de la caz la caz, în funcție de o serie de factori conjuncturali. Situația economică a țării, resursele de care dispune statul în vederea atingerii acestui obiectiv, dar și nivelul de dezvoltare al societății, gradul de cultură și civilizație la un anumit moment și modul de organizare a societății reprezintă deopotrivă coordonate care trebuie luate în considerare atunci când se evaluează nivelul «decent» al vieții. În concluzie, aprecierea modului și a măsurii în care statul reușește să ducă la îndeplinire obligația de a asigura un nivel de trai decent trebuie să fie

raportată la acești factori, nefiind posibilă stabilirea unui standard fix, imuabil”.

Or, în lumina acestor considerente, Curtea apreciază că dispozițiile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, ci mai degrabă ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente, în funcție de care nivelul de trai nu poate fi evaluat ca având un standard mai ridicat.

De asemenea, referitor la criticile de neconstituționalitate vizând încălcarea dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că legiuitorul este chemat să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și prin drepturi care nu au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv. În același spirit, Constituția consacrand, în chiar art. 1 alin. (3), caracterul de stat social al României, obligă statul, prin dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f), să creeze condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, iar prin art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (2) prevede dreptul salariaților, respectiv al cetățenilor și la alte măsuri de protecție socială și de asistență socială decât cele nominalizate expres în Legea fundamentală, măsuri stabilite prin lege.

Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligații corelative ale statului este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Gheorghe Burada, Neluțu Mihai Săndulescu, Iosif Iuliu Olar și Vasile Ioan Indru în dosarele nr. 383/30/2012, nr. 390/30/2012, nr. 393/30/2012 și nr. 925/30/2012 ale Tribunalului Timiș — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.012

din 27 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Credit Europe Leasing I.F.N.” — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 8.140/99/2011/a1.1 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.407D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât prevederile criticate își găsesc justificarea în procedura insolvenței, fiind necesară soluționarea cu celeritate a proceselor. Totodată, menționează în acest sens și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.140/99/2011/a1.1, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Credit Europe Leasing I.F.N.” — S.A., cu sediul în București, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate îngădesc dreptul de a exercita calea de atac a recursului întrucât comunicarea hotărârii recurate se face numai prin publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență, iar pentru accesul la acest buletin este necesară crearea unui abonament, ceea ce reprezintă anumite costuri. Mai mult, se arată că acestea sunt neconstituționale și în măsura în care prevederile art. 7 din Legea nr. 85/2006 se aplică hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11 din această lege.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Faptul că publicarea hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces nu este de natură a

îngrădi dreptul de exercitare a căii de atac. Această modalitate de notificare a părților are ca scop, în cadrul procedurii de insolvență, soluționarea cu celeritate a proceselor, constituind o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevenirea exercitării abuzive a căii de atac, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului își menține punctul de vedere exprimat anterior și reținut în jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, în Decizia nr. 1.436 din 5 noiembrie 2009, în sensul că prevederile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins: „(9) *Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Referitor la dispozițiile art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 579 din 5 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 18 iulie 2011. Cu acel prilej, Curtea a reținut că prin Decizia nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, Curtea a admis

excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 7 sunt contrare prevederilor art. 24 și 53 din Constituție, în măsura în care se interpretează că prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2006, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se realizează numai prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar nu și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Ulterior Deciziei nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008, a fost introdus la art. 7 un nou alineat, alin. (31), modificat prin Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, cu următorul cuprins: „*Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima citare și comunicarea actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se vor realiza, conform Codului de procedură civilă, și prin Buletinul procedurilor de insolvență. Instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.*”

Totodată, Curtea a reținut că, față de dispozițiile art. 7 alin. (1), care prevăd că „*Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare*”, noul text oferă garanții suplimentare persoanelor împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2006, prin instituirea obligației ca prima citare și comunicarea actelor de procedură către acestea, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, să se realizeze atât conform Codului de procedură civilă, cât și prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.

2. Cu privire la susținerile referitoare la condiționarea urmării Buletinului procedurilor de insolvență de crearea unui abonament, Curtea a reținut prin Decizia nr. 1.436 din

5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 16 decembrie 2009, că citarea și comunicarea actelor prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență își găsesc justificarea în însuși specificul acestei proceduri și au drept scop asigurarea desfășurării cu celeritate a acesteia. Părțile au posibilitatea, pe de o parte, să participe la termenele fixate de judecătorul-sindic și să consulte dosarul în vederea cunoașterii tuturor actelor de procedură depuse la acesta și totodată pot solicita cheltuieli de judecată.

De asemenea, Curtea observă că, potrivit art. 12 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 460/2005 privind conținutul, etapele, condițiile de finanțare, publicare și distribuire a Buletinului procedurilor de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 3 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare, „*Oficiul Național al Registrului Comerțului publică săptămânal pe pagina sa de internet, cu titlu gratuit, lista persoanelor supuse procedurii de insolvență, care va cuprinde următoarele informații: denumirea debitorului, codul de identificare fiscală, numărul de ordine în registrul în care este înregistrat, numărul dosarului de insolvență și instanța pe rolul căreia este înregistrat dosarul, primul termen de judecată stabilit de instanța judecătorească după deschiderea procedurii, tipul procedurii și numerele Buletinului în care sunt publicate actele de procedură referitoare la debitor.*”

3. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia în măsura în care dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței se interpretează în sensul că modul de comunicare a hotărârilor judecătorului-sindic pronunțate în temeiul art. 11 este de a fi trimis persoanelor care au promovat o acțiune în temeiul Legii nr. 85/2006 se realizează numai prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar nu și potrivit Codului de procedură civilă, sunt contrare art. 24 din Constituție, Curtea observă că aceasta excedează competenței Curții Constituționale, întrucât interpretarea legii la o anumită speță este apanajul instanțelor de judecată. Totodată, se observă că art. 11 din Legea nr. 85/2006 prevede atribuțiile judecătorului-sindic, iar potrivit art. 8 alin. (1) din aceeași lege, hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11 pot fi atacate cu recurs la curtea de apel care este instanța de recurs.

4. În consecință, față de cele prezentate, Curtea constată că dispozițiile art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 nu sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Credit Europe Leasing I.F.N.” — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 8.140/99/2011/a.1.1 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.124 din 16 octombrie 2012

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI
ȘI INTERNELOR
Nr. 267 din 29 noiembrie 2012

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
Nr. 6.478 din 27 decembrie 2012

ORDIN

privind organizarea, funcționarea și atribuțiile comisiilor de expertiză medico-militară

Pentru aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4) din Criteriile și normele de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă pe baza cărora se stabilește aptitudinea și încadrarea în grade de invaliditate pentru cadrele militare, soldații și gradații profesioniști, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 56/2012,

luând în considerare dispozițiile art. 26 alin. (2), art. 27 alin. (1) și art. 30 din Legea nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 42 lit. b), art. 85 alin. 1 lit. b) și c) și alin. 2 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 45 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 69 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 79 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 71 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (2¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 3 și art. 5 alin. 2 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 6 alin. (4¹) din Hotărârea Guvernului nr. 270/1999 privind stabilirea condițiilor de acordare a asistenței medicale, medicamentelor, concediilor medicale și scutirilor medicale cadrelor militare în activitate, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.996/2004 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și a protezelor pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 584/2005 privind finanțarea unităților sanitare din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și autoritate judecătorească, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, ale art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 23 alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale, ministrul administrației și internelor și directorul Serviciului Român de Informații emit prezentul ordin.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Evaluarea capacității de muncă în vederea stabilirii aptitudinii față de îndeplinirea serviciului militar/în poliție/în sistemul administrației penitenciare/pentru a urma instituției militare de învățământ sau, după caz, a gradului de invaliditate se efectuează de către:

a) comisiile de expertiză medico-militară de pe lângă spitalele prevăzute în anexa nr. 1, denumite în continuare *comisii de expertiză medico-militară*;

b) comisiile centrale de expertiză medico-militară ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații.

Art. 2. — (1) Sunt supuse evaluării capacității de muncă, în vederea stabilirii aptitudinii față de îndeplinirea serviciului militar/în poliție/în sistemul administrației penitenciare/pentru a urma instituției militare de învățământ sau, după caz, a gradului de invaliditate de către comisiile de expertiză medico-militară prevăzute la art. 1, următoarele categorii de persoane:

a) cadrele militare în activitate, soldații și gradații profesioniști, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare;

b) cadrele militare trecute în rezervă/retragere, soldații și gradații profesioniști trecuți în rezervă ca urmare a încetării

raporturilor de muncă după intrarea în vigoare a Legii nr. 51/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat sau care beneficiază de pensie de invaliditate de la casele de pensii sectoriale;

c) elevii liceelor militare și cei ai școlilor militare/școlilor de agenți de poliție sau studenții unei instituții de învățământ din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională pentru formarea cadrelor militare, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare;

d) soțul supraviețuitor, în rezervă sau în retragere, încadrat în grad de invaliditate, beneficiar al pensiei de urmaș.

(2) Atribuțiile comisiilor de specialitate prevăzute de dispozițiile art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.996/2004 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și a protezelor pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 6 din Hotărârea Guvernului

nr. 270/1999 privind stabilirea condițiilor de acordare a asistenței medicale, medicamentelor, concediilor medicale și scutiților medicale cadrelor militare în activitate, cu modificările și completările ulterioare, sunt îndeplinite, după caz, de comisiile prevăzute la art. 1.

(3) Atribuțiile prevăzute la art. 3 și art. 5 alin. 2 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele prevăzute la art. 26 alin. (2), art. 27 alin. (1) și art. 30 din Legea nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare, sunt îndeplinite, după caz, de comisiile prevăzute la art. 1.

(4) Comisiile de expertiză medico-militară prevăzute la art. 1 pot desfășura activități de expertiză și în alte situații neprevăzute dacă competența nu aparține altui organism.

Art. 3. — (1) Comisiile de expertiză medico-militară prevăzute la art. 1 emit documente specifice de expertiză medico-militară, după cum urmează:

a) decizie medicală emisă de către comisia de expertiză medico-militară, conform modelului prezentat în anexa nr. 2;

b) decizie medicală emisă de către comisia centrală de expertiză medico-militară, conform modelului prezentat în anexa nr. 3;

c) certificat medical pentru situațiile în care este necesară prelungirea concediului medical până la termenul de 180 de zile, în continuarea celor 90 de zile de absență din motive medicale, conform modelului prezentat în anexa nr. 4;

d) certificat medical de recuperare pentru situațiile în care este necesară prelungirea concediului medical cu până la 120 de zile, în continuarea celor 180 de zile, când sunt posibilități de recuperare sau, în cazul unor boli speciale, prevăzute la art. 6 alin. (4)¹ din Hotărârea Guvernului nr. 270/1999, cu modificările și completările ulterioare, la art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 677/2003, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 6 alin. (5)¹ din Hotărârea Guvernului nr. 1.996/2004, cu modificările și completările ulterioare, conform modelului prezentat în anexa nr. 5;

e) aviz medical, în situațiile prevăzute la art. 9, conform modelului prezentat în anexa nr. 6.

(2) Comisiile de expertiză medico-militară prevăzute la art. 1 pot propune pentru categoriile de personal menționate la art. 2 alin. (1) următoarele tipuri de aptitudine față de îndeplinirea serviciului militar/în poliție/în sistemul administrației penitenciare sau pentru a urma instituții militare de învățământ:

a) APT — apt pentru serviciul militar combatant în timp de pace și război/apt pentru îndeplinirea serviciului în poliție/apt pentru îndeplinirea serviciului în sistemul administrației penitenciare;

b) APT LIMITAT (AL) — apt limitat în timp de pace și război/apt limitat pentru îndeplinirea serviciului în poliție/apt limitat pentru îndeplinirea serviciului în sistemul administrației penitenciare;

c) INAPT PACE, APT LIMITAT LA RĂZBOI (IPALR) — inapt pentru serviciul militar în timp de pace, apt limitat la război/inapt pentru îndeplinirea serviciului în poliție în timp de pace, apt limitat la război/inapt pentru îndeplinirea serviciului în sistemul administrației penitenciare;

d) INAPT, CU SCOATERE DIN EVIDENȚĂ (ISE) — inapt pentru serviciul militar, cu scoatere din evidență/inapt pentru îndeplinirea serviciului în poliție, cu scoatere din evidență/inapt pentru îndeplinirea serviciului în sistemul administrației penitenciare, cu scoatere din evidență;

e) APT/INAPT pentru a urma instituții de învățământ militar/similare;

f) APT/INAPT misiune externă.

CAPITOLUL II

Comisiile de expertiză medico-militară

Art. 4. — (1) Comisiile de expertiză medico-militară au următoarea componență:

a) președinte: medic specialist/primar expertiza medicală a capacității de muncă;

b) 4 sau 6 membri — medici primari sau specialiști din secțiile/compartimentele spitalului;

c) secretar — un subofițer sanitar/funcționar public cu statut special/salariat civil din spitalul respectiv, fără drept de vot în cadrul comisiei.

(2) Până la ocuparea funcției de medic specialist/primar expertiza medicală a capacității de muncă, președinte interimar al comisiei de expertiză medico-militară este un medic specialist/primar boli interne sau comandantul/directorul general/directorul medical al spitalului, atunci când acesta are studii superioare medicale.

(3) Componența nominală a comisiilor de expertiză medico-militară se stabilește prin dispoziție/ordin a/al șefului Direcției medicale a Ministerului Apărării Naționale, a/al directorului Direcției medicale a Ministerului Administrației și Internelor sau/și a/al șefului Direcției medicale a Serviciului Român de Informații, în baza propunerilor comandanților/directorilor generali ai spitalelor, avizate de președinții comisiilor centrale de expertiză medico-militare.

(4) Pentru asigurarea funcționării comisiilor de expertiză medico-militară, odată cu numirea membrilor titulari se desemnează un număr egal de înlocuitori ai acestora, inclusiv pentru președinte și secretar.

(5) Componența nominală a comisiilor de expertiză medico-militară se consemnează în ordinul/dispoziția de zi pe unitate a/al spitalului, la începutul fiecărui an calendaristic.

Art. 5. — (1) Comisia de expertiză medico-militară are următoarele atribuții:

a) propune tipul de aptitudine pentru îndeplinirea serviciului militar/în poliție/în sistemul administrației penitenciare, în conformitate cu Criteriile și normele de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă pe baza cărora se stabilește aptitudinea și încadrarea în grade de invaliditate pentru cadrele militare, soldații și gradații profesioniști, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 56/2012, denumite în continuare *Criterii și norme de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă*;

b) propune „aptitudinea pentru a urma instituții militare de învățământ/similare” pentru categoriile de personal prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c), pe timpul școlarizării în instituțiile menționate, înainte de absolvire sau până la obținerea primului grad;

c) consemnează în decizia medicală, în cazul accidentelor de muncă, legătura de cauzalitate între accident și procesul de muncă sau îndeplinirea îndatoririlor serviciului militar, a serviciului polițienesc, respectiv a serviciului public în calitate de funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare, după caz, pe baza concluziei procesului-verbal de cercetare a evenimentului întocmit de organele abilitate conform legii/formularului pentru înregistrarea accidentului de muncă, denumit în continuare *FIAM*;

d) stabilește încadrarea sau neîncadrarea în grad de invaliditate pentru persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d), în conformitate cu Criteriile și normele de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă;

e) consemnează, în baza documentelor emise de către structurile abilitate, cauza invalidității, în conformitate cu prevederile Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii

publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare. Aceasta se va înscrie doar pe prima decizie de încadrare în grad de invaliditate. Ulterior, cauza invalidității se va consemna numai în situația în care sunt elemente suplimentare care pot duce la schimbarea acesteia. În situația în care nu există documente care să ateste caracterul de boală profesională sau accident de muncă, cauza invalidității se consemnează ca fiind boală obișnuită sau accident care nu are legătură cu munca;

f) emite decizii medicale pentru consemnarea legăturii de cauzalitate între deces și îndeplinirea serviciului militar în cazul cadrelor militare și soldaților și gradaților profesioniști din Ministerul Apărării Naționale ce fac obiectul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare;

g) stabilește termenele de revizuire medicală pentru pensionarii de invaliditate și efectuează revizuirea medicală periodică, conform Criteriilor și normelor de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă. Termenul de revizuire a gradului de invaliditate este de regulă un an, dar, la propunerea președintelui comisiei de expertiză medico-militară, acesta poate fi mai mare, dar nu mai mult de 3 ani. Nerespectarea termenului stabilit de către comisia de expertiză medico-militară din motive neimputabile pensionarului se menționează pe decizia medicală de revizuire;

h) stabilește termenele de revizuire medicală pentru cei clasati „apt limitat” la interval de 3, 6, 12 luni, după caz. Prezentarea la comisie la termenul de revizuire este o obligație a persoanei expertizate, fără notificare din partea comisiei. Neprezentarea la comisie trebuie să fie temeinic motivată printr-un raport personal aprobat de comandantul/șeful unității militare/instituției. Raportul se redactează în două exemplare, din care un exemplar se trimite la comisia de expertiză medico-militară, iar un exemplar rămâne la unitate. Președintele comisiei de expertiză medico-militară stabilește un nou termen de revizuire ce se va comunica persoanei expertizate, prin intermediul conducerii unității militare/instituției, în termen de maximum 10 zile de la înregistrarea raportului la comisie. În cazul în care depășirea termenului de revizuire este mai mare de 3 luni, pacientul se va prezenta la comisia de expertiză medico-militară cu un nou proces-verbal de unitate, însoțit de anexele aferente;

i) stabilește, după caz, pentru personalul clasat „apt limitat” pe perioada clasării, următoarele scutiri medicale: scutire de aplicații, tabere de instrucție, ședințe de tragere, serviciu de zi pe unitate, alte forme de pregătire specifică, portul de armament și muniție, scutire de efort fizic intens, ortostatism prelungit și orice alte activități care derivă din specificul activității militare/în poliție/în sistemul administrației penitenciare. Totodată, dacă se impun scutiri ale unor activități care derivă din caracteristicile locului de muncă, atunci se va consemna pe decizia medicală recomandarea de evaluare prin cabinetul de medicina muncii. Pe perioada clasării de „apt limitat”, medicul de unitate va dispensariza cadrul militar/polițistul/funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare în vederea recuperării, urmărind respectarea recomandărilor terapeutice, igieno-dietetice, precum și a celor privind solicitările locului de muncă, și va întocmi biletul de trimitere la termenul de revizuire stabilit de comisia de expertiză medico-militară;

j) revocă, după caz, concluziile medicale ale comisiilor de recrutare-încorporare județene, respectiv a municipiului

București, privind recrutarea sau încorporarea pe timpul stării de asediu, al mobilizării sau al stării de război;

k) examinează și precizează pe timpul stării de asediu, al mobilizării și al stării de război aptitudinea față de îndeplinirea serviciului militar, precum și diagnosticul medical în cazurile insuficient documentate sau la sesizarea unor neconcordanțe între starea de sănătate a tânărului la recrutare-încorporare și documentația prezentată;

l) avizează rezultatul evaluării aptitudinilor fizice și psihice pentru personalul militar invalid din cadrul Ministerului Apărării Naționale în vederea menținerii, încadrării sau reîncadrării în funcții militare, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare;

m) stabilește legătura de cauzalitate în situația participării la acțiuni militare a personalului armatei care participă la acțiuni militare în mod individual sau colectiv, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare;

n) expertizează persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. c) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, la împlinirea a 90 de zile de incapacitate temporară de muncă calculate din prima zi de îmbolnăvire, în ultimele 12 luni, indiferent de cauză, în vederea clarificării situației medico-militare;

o) expertizează, înainte de împlinirea a 90 de zile de incapacitate temporară de muncă, cazurile grave, irecuperabile sau cu afecțiuni psihice care implică risc medical și/sau social pentru propria persoană sau colectivitățile din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și personalul ale cărui afecțiuni implică schimbarea aptitudinii în conformitate cu criteriile și normele de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă, la solicitarea scrisă a medicilor specialiști, a medicilor de medicina muncii sau a medicilor de unitate. Solicitarea se înaintează medicului de unitate/comisiei unității unde își exercită activitatea persoana expertizată și se întocmește procesul-verbal de unitate;

p) stabilește legătura de cauzalitate dintre accident/boală și satisfacerea obligațiilor militare ca militari în termen sau militari care au fost concentrate, mobilizate sau în prizonierat;

q) stabilește legătura de cauzalitate pentru persoanele care au participat la Primul sau la al Doilea Război Mondial în armata română, rănite sau accidentate în timpul sau din cauza războiului și care s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 și 2 din Legea nr. 44/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

r) efectuează, după caz, expertiza medicală a personalului instituțiilor din cadrul sistemului de apărare națională, ordine publică, securitate națională la plecarea/înapoierea în/din misiuni externe, potrivit reglementărilor proprii fiecărei instituții.

(2) În îndeplinirea atribuției prevăzute la alin. (1) lit. n) sau o), cu excepția soldaților și gradaților profesioniști care sunt supuși prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, comisia de expertiză medico-militară are următoarele competențe:

a) stabilește prelungirea concediului medical până la termenul de 180 de zile, în funcție de caracterul și evoluția bolii, la propunerea medicului specialist sau a președintelui comisiei de expertiză medico-militară, în vederea completării investigațiilor medicale și recuperării stării de sănătate. Numărul maxim de zile de concediu medical ce se poate acorda pe un

certificat medical/certificat medical de recuperare este de 90 de zile. În situația imposibilității prezentării pacientului la comisia de expertiză medico-militară sau când documentele întocmite de unitate ajung cu întârziere la comisiile de expertiză medico-militară, prelungirea concediului medical peste 90 de zile se poate recomanda și retroactiv, dar numai pentru luna în curs sau luna anterioară, dacă documentele au fost prezentate în primele 15 zile ale lunii în curs. De asemenea, se poate prelungi concediul medical retroactiv și pentru persoanele aflate în incapacitate temporară de muncă care au urmat un tratament în străinătate, în baza actelor doveditoare traduse și autentificate, transmise comisiei de expertiză medico-militară în termen de 15 zile de la data revenirii în țară;

b) formulează propuneri de acordare a unor concedii medicale de recuperare de până la 120 de zile, în continuarea celor 180 de zile, în situația în care caracterul și evoluția bolii conduc la concluzia că sunt posibilități de recuperare;

c) face propuneri de acordare a unor concedii medicale de recuperare în cazul unor boli speciale, prevăzute la art. 6 alin. (4¹) din Hotărârea Guvernului nr. 270/1999, cu modificările și completările ulterioare, la art. 5 alin. (5¹) din Hotărârea Guvernului nr. 677/2003, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 6 alin. (5¹) din Hotărârea Guvernului nr. 1.996/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Dispozițiile alin. (1) lit. j), k), l), m), p) și q) se aplică exclusiv Ministerului Apărării Naționale.

Art. 6. — (1) Președintele comisiei de expertiză medico-militară are următoarele atribuții:

a) conduce nemijlocit ședințele comisiei de expertiză medico-militară;

b) analizează documentele medicale ale pacienților, originale sau copii, certificate conform cu originalul, pe care le primește prin grija secretarului comisiei de expertiză medico-militară cu minimum 24 de ore înainte de ședință, iar atunci când consideră necesar, examinează pacienții care urmează să fie expertizați în ședință;

c) întocmește raportul de expertiză medico-militară pentru pacienții care urmează să fie prezentați la comisia de expertiză medico-militară, în situația în care dosarul medical este complet, există suficiente documente justificative provenite din alte spitale militare sau civile și consideră că nu mai este necesară internarea pacientului. Modelul raportului de expertiză medico-militară este prezentat în anexa nr. 7;

d) propune prelungirea concediului medical și a concediului medical de recuperare în limitele prevăzute de lege, în următoarele situații: pentru completarea investigațiilor medicale în vederea susținerii diagnosticului prezentat, pentru precizarea diagnosticului în cazul neconcordanței dintre investigații și diagnostic, pentru cazurile în care pacientul prezintă și alte afecțiuni cu impact asupra restantului morfofuncțional pentru care nu s-au făcut investigații medicale și pentru situațiile când nu au fost respectate normele procedurale;

e) propune prelungirea concediilor medicale și a concediilor medicale de recuperare, după caz;

f) formulează propuneri de neavizare a prelungirii concediilor medicale și a concediilor medicale de recuperare în situația în care nu se justifică propunerea prevăzută la lit. e) și propune precizarea situației medico-militare, conform baremului medical și criteriilor și normelor de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă;

g) constată și propune membrilor comisiei de expertiză medico-militară nerevizuirea persoanelor aflate în situațiile prevăzute la art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, cu o invaliditate care afectează ireversibil capacitatea de muncă;

h) constată și propune membrilor comisiei nerevizuirea persoanelor aflate în situațiile prevăzute la art. 79 alin. (1) lit. c)

din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, în baza documentelor emise de către casele de pensii sectoriale;

i) alte atribuții care decurg din activitatea de expertiză medico-militară.

(2) Secretarul comisiei de expertiză medico-militară are următoarele atribuții:

a) verifică existența tuturor documentelor necesare expertizării medico-militare, iar în situația când sunt complete le înmânează președintelui comisiei de expertiză medico-militară; dacă acestea sunt incomplete sau incorect completate, întocmește adrese către unitățile emitente, pentru rectificarea deficiențelor constatate;

b) redactează documentele prevăzute la art. 3 alin. (1) emise în baza hotărârii comisiei de expertiză medico-militară și, la solicitarea președintelui comisiei de expertiză medico-militară, orice alte documente specifice activității de expertiză medico-militară;

c) asigură transmiterea hotărârilor comisiei de expertiză medico-militară spre avizare către comisia centrală de expertiză medico-militară/președintele comisiei centrale de expertiză medico-militară și șeful Direcției medicale, după caz;

d) asigură transmiterea contestației și a copiilor documentelor medicale către comisia centrală de expertiză medico-militară;

e) asigură corespondența comisiei de expertiză medico-militară cu structuri/instituții/pacienți;

f) îndosariază și arhivează documentele comisiei de expertiză medico-militară;

g) elaborează situații statistice specifice comisiei de expertiză medico-militară;

h) alte atribuții care decurg din activitatea comisiei de expertiză medico-militară.

Art. 7. — (1) În vederea prezentării persoanelor prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. c) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și a persoanelor menționate la art. 2 alin. (1) lit. c) din prezentul ordin, pentru precizarea situației medico-militare, comisia de unitate întocmește un proces-verbal redactat în 3 exemplare, care au următoarea distribuție: un exemplar pentru comisia de expertiză medico-militară, un exemplar pentru comisia centrală de expertiză medico-militară, iar al treilea exemplar rămâne la unitate. Comisia de unitate se constituie în fiecare unitate militară/structură la începutul fiecărui an calendaristic, componența nominală a acesteia fiind consemnată în ordinul/dispoziția de zi pe unitate. Din comisia de unitate fac parte comandantul/șeful instituției, medicul care are arondată unitatea, reprezentantul structurii resurse umane sau al echivalentului acesteia, iar în cazul accidentelor, din comisie face parte și un membru din cadrul personalului desemnat cu securitatea și sănătatea în muncă. Procesul-verbal întocmit de către comisia de unitate este valabil până la emiterea unei decizii medicale de către comisiile de expertiză medico-militară.

(2) Procesul-verbal întocmit de către comisia de unitate trebuie să cuprindă: datele de identitate ale persoanei expertizate, gradul militar sau echivalent, arma, data chemării în activitate/anul de studiu pentru studenți și elevi, stagiul de cotizare și stagiul de cotizare în specialitate și, în ordine cronologică, date concrete în legătură cu apariția și evoluția îmbolnăvirii, măsurile recuperatorii și alte date cu caracter medical.

(3) La procesul-verbal întocmit de către comisia de unitate se anexează următoarele documente, după caz:

a) în caz de accident de muncă, copia de pe procesul-verbal de cercetare a evenimentului, întocmit de organele abilitate conform legii/FIAM;

b) în cazul afecțiunilor psihice, nota de relații din partea șefilor ierarhici și a persoanelor din anturaj, precum și raportul de evaluare psihologică al psihologului de unitate/psihologului din ambulatoriul de specialitate;

c) în cazul afecțiunilor neoplazice, copia de pe examenul histopatologic;

d) fișa cu zile de absență de la program din motive de boală, întocmită de cabinetul medical și compartimentul resurse umane pe ultimele 12 luni, sub formă de tabel cu precizări privind perioada concediului medical, cu număr total de zile acordate de medicul de familie/spitalele/ambulatoriile de specialitate. Pentru bolile speciale, prevăzute la art. 6 alin. (4¹) din Hotărârea Guvernului nr. 270/1999, cu modificările și completările ulterioare, la art. 5 alin. (5¹) din Hotărârea Guvernului nr. 677/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 6 alin. (5¹) din Hotărârea Guvernului nr. 1.996/2004, cu modificările și completările ulterioare, fișa cu zile de absență de la program din motive de boală se întocmește pe ultimele 12/24 de luni. Durata concediilor pentru tuberculoză, neoplazii, SIDA, a concediilor pentru sarcină și lăuzie, îngrijirea copilului bolnav și pentru carantină, precum și pentru risc maternal nu diminuează numărul zilelor de concediu medical acordate pentru celelalte afecțiuni;

e) extrasul din fișa de identificare a factorilor de risc profesionali, în vederea identificării specificului activității, după caz;

f) copia documentelor medicale și a carnetelor de sănătate/fișă medicală, acolo unde există;

g) adeverința de la medicul de familie cu antecedentele personale patologice, în situația în care medicul de familie este diferit de medicul de unitate;

h) alte copii ale documentelor, certificate conform cu originalul, din care să reiasă cauza invalidității, adică boală profesională, neoplazie, SIDA, schizofrenie;

i) documentele prevăzute de legislația în vigoare pentru bolile profesionale și accidente de muncă.

Art. 8. — (1) În vederea expertizării medico-militare, înaintea împlinirii a 90 de zile de absență de la program din motive de boală, pacientul este internat într-o secție de specialitate a spitalului militar sau prezintă președintelui comisiei de expertiză medico-militară documente medicale justificative, referatul medical/biletul de externare/copiile de pe foile de observație din ambulatoriul de specialitate sau din alte unități medicale militare ori civile, excepție făcând situațiile în care pacientul se află deja internat în alt spital din rețeaua civilă sau militară, caz în care se poate prezenta comisiei de expertiză medico-militară la externarea sa din unitatea medicală unde a fost internat.

(2) La prima încadrare în grad de invaliditate este obligatorie internarea în spital. În acest caz, președintele comisiei de expertiză medico-militară va emite nota pentru internare în spitalul militar, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 9. La finalizarea internării, medicul curant va completa raportul de expertiză medico-militară, iar în cazul în care expertizarea se face doar pe baza documentelor, raportul de expertiză medico-militară se întocmește de către președintele comisiei de expertiză medico-militară. Raportul de expertiză medico-militară reprezintă documentul în baza căruia se emite hotărârea comisiei de expertiză medico-militară.

(3) În cazul pacienților netransportabili, comisia de expertiză medico-militară realizează expertizarea pe baza documentelor medicale recente trimise de către aceștia/unitate/apartinători.

Art. 9. — (1) În vederea evaluării aptitudinilor fizice și psihice ale cadrelor militare și ale soldaților și gradaților profesioniști din Ministerul Apărării Naționale care solicită menținerea/încadrarea/reîncadrarea în funcții militare sau civile, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările

ulterioare, aceștia vor fi convocați la comisia de expertiză medico-militară pentru stabilirea diagnosticului clinic și funcțional și a procentului de incapacitate adaptativă.

(2) Pe timpul internării în spital, pacientului i se întocmește o fișă medicală tip Ministerul Apărării Naționale cu examinările medicale de specialitate.

(3) În ședința comisiei de expertiză medico-militară din cadrul Ministerului Apărării Naționale, la care se evaluează cazul, participă în mod obligatoriu și medicul specialist de medicina muncii din ambulatoriul de specialitate/spital, iar în absența acestuia, medicul specialist de la Centrul de Medicină Preventivă, a cărui prezență se înscrie în ordinul de zi pe unitate.

(4) În cadrul ședinței, comisia de expertiză medico-militară examinează următoarele documente:

a) foaia de observație clinică;

b) fișa medicală;

c) concluzia comisiei special instituite prin ordinul șefului Statului Major General care a cercetat condițiile în care s-a produs evenimentul;

d) fișa postului în care urmează să fie încadrat pacientul;

e) fișa de identificare a factorilor de risc profesional, completată de persoana responsabilă cu securitatea și sănătatea în muncă a unității militare;

f) fișa de solicitare a examenului medical la angajare, completată de persoana desemnată de unitatea militară.

(5) Comisia de expertiză medico-militară din cadrul Ministerului Apărării Naționale, în baza documentelor menționate la alin. (4) și a fișei de aptitudine completate de către medicul specialist de medicina muncii, desemnat prin ordin de zi pe unitate, întocmește avizul medical în care va menționa dacă atribuțiile funcției sunt compatibile cu incapacitatea dată de afecțiunea fizică și pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava, face recomandările necesare și înaintează Direcției medicale propunerea de încadrare în activitate ca personal militar sau civil.

(6) După întocmirea avizului medical se va emite o nouă decizie medicală în 4 exemplare, dintre care: un exemplar rămâne la procesul-verbal de ședință, un exemplar se trimite la unitatea militară din care face parte pacientul, un exemplar se trimite la casa de pensii sectorială și un exemplar se înmânează pacientului.

Art. 10. — (1) Comisia de expertiză medico-militară își desfășoară activitatea o dată sau de două ori pe săptămână, în prezența a cel puțin 4 membri, iar hotărârile se iau cu votul majorității membrilor, urmând ca în procesul-verbal de ședință să se consemneze situația în care hotărârea nu a fost luată cu unanimitate de voturi, menționându-se opinia separată în cadrul procesului-verbal. Procesul-verbal de ședință se înregistrează la spitalul în care funcționează comisia. În situații speciale, comisia se poate întruni și în ședințe extraordinare ce vor fi consemnate în ordinul/dispoziția de zi pe unitate.

(2) Propunerea comisiei de expertiză medico-militară se consemnează în procesul-verbal de ședință, document care se înregistrează la spitalul pe lângă care funcționează comisia de expertiză medico-militară, precum și în cuprinsul deciziei medicale.

(3) Decizia medicală se aduce la cunoștința persoanei expertizate, care semnează de luare la cunoștință pe fiecare exemplar al acesteia. În cazul clasării ca inapt, dacă pacientul se află la prima încadrare în grad de invaliditate, prezența acestuia la ședința comisiei de expertiză medico-militară este obligatorie, cu excepția celor netransportabili. În situația în care persoana expertizată nu este prezentă la ședința comisiei de expertiză medico-militară sau este prezentă și refuză să semneze de luare la cunoștință, acest fapt se consemnează în procesul-verbal de ședință, iar decizia medicală se comunică în scris persoanei în cauză printr-un mijloc care să asigure confirmarea de primire,

inclusiv instituției ce a întocmit procesul-verbal de unitate. În caz de imposibilitate de a semna de luare la cunoștință din motive medicale, decizia medicală se comunică aparținătorilor.

(4) Împotriva deciziilor medicale emise de către comisiile de expertiză medico-militară de pe lângă spitalele militare se poate face contestație la comisiile centrale de expertiză medico-militară, în termen de 30 de zile de la semnarea de luare la cunoștință sau de la comunicarea în scris. Contestația se înregistrează la comisia de expertiză medico-militară care a emis decizia medicală. Contestația, împreună cu copiile documentelor medicale ce au stat la baza emiterii deciziei, se înaintează comisiilor centrale de expertiză medico-militară, în termen de 3 zile lucrătoare de la data înregistrării. Contestația se soluționează în termen de 45 de zile de la înregistrare.

Art. 11. — Expertizarea medico-militară a pacienților cu domiciliul în alte state se face cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

CAPITOLUL III

Comisiile centrale de expertiză medico-militară

Art. 12. — (1) Comisiile centrale de expertiză medico-militară se constituie la nivelul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații.

(2) Componenta comisiilor centrale de expertiză medico-militară este următoarea:

a) președinte: medic specialist sau primar în specialitatea expertiza medicală a capacității de muncă, cadru militar/funcționar public cu statut special;

b) membri — 3 sau 4 medici specialiști/primari de specialitate;

— un specialist psiholog — pentru comisia centrală de expertiză medico-militară a Ministerului Administrației și Internelor;

— un reprezentant al Direcției management resurse umane;

— un reprezentant al Direcției pentru relația cu Parlamentul și asistență juridică pentru Ministerul Apărării Naționale și câte un reprezentant al Direcției juridice pentru Serviciul Român de Informații și al Direcției generale juridice pentru Ministerul Administrației și Internelor;

c) secretar — fără drept de vot, desemnat din cadrul direcțiilor medicale ale instituțiilor menționate la alin. (1).

(3) Componenta nominală a comisiei centrale de expertiză medico-militară pentru fiecare instituție în parte se stabilește prin ordin al ministrului apărării naționale, ministrului administrației și internelor, respectiv al directorului Serviciului Român de Informații, după caz.

(4) Pentru asigurarea funcționării comisiei centrale de expertiză medico-militară, prin ordinul prevăzut la alin. (3), se desemnează un număr egal de înlocuitori pentru președinte, membrii titulari și secretar. Pentru Ministerul Administrației și Internelor, înlocuitorul președintelui comisiei centrale de expertiză medico-militară poate fi medic specialist/primar boli interne/șef serviciu asistență medicală.

(5) Comisia centrală de expertiză medico-militară își desfășoară activitatea o dată sau de două ori pe săptămână, în prezența a cel puțin 4 membri, iar hotărârile comisiei se iau cu acordul majorității membrilor. Opiniile separate se consemnează în procesul-verbal al ședinței și pe decizia medicală. În situații speciale, comisia se poate întruni și în ședințe extraordinare ce vor fi consemnate în ordinul/dispoziția de zi pe unitate al/a fiecărei direcții medicale, după caz.

Art. 13. — (1) Comisia centrală de expertiză medico-militară are următoarele atribuții:

a) coordonează și controlează activitatea comisiilor de expertiză medico-militară;

b) analizează și avizează deciziile medicale ale comisiilor de expertiză medico-militară;

c) în cazul neavizării deciziilor medicale ale comisiilor de expertiză medico-militară, convoacă și/sau expertizează prin internare sau pe baza documentelor medicale pacientul și emite o nouă decizie medicală, hotărârea urmând a fi comunicată și comisiei de expertiză medico-militară emitente. Convocarea pacientului se face printr-un mijloc care să asigure confirmarea de primire a acesteia;

d) soluționează, în termenul legal, contestațiile făcute împotriva deciziilor medicale emise de către comisiile de expertiză medico-militară, hotărârea urmând a fi comunicată și comisiei de expertiză medico-militară emitente;

e) revocă, după caz, concluziile vizitei medicale efectuate conform fișei-tip referitoare la selecția tinerilor care optează pentru a urma cursurile unei instituții de învățământ militar sau a candidaților care urmează să fie chemați/rechemati în rândul cadrelor militare în activitate, a soldaților și gradaților profesioniști la angajare ori a rezerviștilor voluntari;

f) colaborează pe probleme de expertiză medico-militară cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății și alte structuri militare sau civile.

(2) Pentru soluționarea contestațiilor la deciziile medicale emise de comisiile de expertiză medico-militară de pe lângă spitalele prevăzute în anexa nr. 1 sau în cazul neavizării deciziilor medicale, comisia centrală de expertiză medico-militară poate dispune internarea celui în cauză într-o altă clinică de specialitate a spitalului militar sau la un alt spital din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională decât emitentul deciziei medicale contestate. În anumite situații, internarea în vederea precizării diagnosticului clinic și funcțional se poate face și în clinici din rețeaua Ministerului Sănătății.

(3) Deciziile medicale ale comisiilor centrale de expertiză medico-medicală pot fi atacate la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile de la comunicare. Deciziile medicale necontestate în termen rămân definitive.

Art. 14. — Președintele comisiei centrale de expertiză medico-militară are următoarele atribuții:

a) conduce nemijlocit ședințele comisiei centrale de expertiză medico-militară;

b) verifică dosarul medical al cazului supus expertizei medico-militare;

c) analizează deciziile medicale și certificatele medicale de recuperare emise de comisiile de expertiză medico-militară, iar în situația nerespectării condițiilor procedurale sau a susținerii insuficiente a diagnosticului clinic, funcțional și a încadrării necorespunzătoare în grade de invaliditate, formulează propuneri de nevizare a acestora;

d) în situația prevăzută la art. 13 alin. (2) ia măsurile necesare în vederea expertizării medicale a persoanelor în cauză de către comisia centrală de expertiză medico-militară. Cu minimum 24 de ore înainte de ședință, primește, prin grija secretarului comisiei centrale de expertiză medico-militară, foile de observație sau copiile acestora și, după caz, documente medicale ale persoanelor care urmează a fi expertizate medico-militar;

e) întocmește raportul de expertiză medico-militară atunci când există suficiente documente justificative provenite din spitale militare sau civile și consideră că nu mai este necesară internarea pacientului;

f) pe baza hotărârii comisiei centrale de expertiză medico-militară emite decizia medicală și o prezintă membrilor acesteia pentru avizare;

g) emite certificatul medical sau certificatul medical de recuperare, propunând totodată concediul medical de recuperare în anumite situații pentru persoanele supuse expertizei medicale;

h) comunică persoanei expertizate medico-militar decizia medicală/certificatul medical/certificatul medical de recuperare emisă/emis de comisia centrală de expertiză medico-militară, precum și alte hotărâri ale comisiei. În situația în care persoana expertizată nu este prezentă sau refuză primirea deciziei medicale, aceasta se comunică în scris celui în cauză printr-un mijloc care să asigure confirmarea de primire;

i) constată și propune membrilor comisiei centrale de expertiză medico-militară nerevizuirea persoanelor aflate în situațiile prevăzute la art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, conform listei prezentate în anexa nr. 8;

j) alte atribuții specifice care decurg din activitatea de expertiză medico-militară.

Art. 15. — Secretarul comisiei centrale de expertiză medico-militară are următoarele atribuții:

a) verifică existența documentelor necesare expertizării medico-militare, iar în situația când sunt complete le înmânează președintelui comisiei centrale de expertiză medico-militară; dacă acestea sunt incomplete sau incorect completate, întocmește adrese către unități pentru rectificarea deficiențelor constatate;

b) redactează documentele emise în baza hotărârii comisiei centrale de expertiză medico-militară;

c) asigură corespondența comisiei centrale de expertiză medico-militară cu alte/alți structuri/instituții/pacienți;

d) îndosariază și arhivează documentele comisiei centrale de expertiză medico-militară;

e) elaborează situații statistice specifice comisiei centrale de expertiză medico-militară;

f) alte atribuții care decurg din activitatea comisiei centrale de expertiză medico-militară.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 16. — (1) Certificatele medicale, certificatele medicale de recuperare, deciziile medicale și avizele medicale emise potrivit prevederilor prezentului ordin sunt semnate de membrii comisiei de expertiză medico-militară/comisiei centrale de expertiză medico-militară, participanți la ședință, iar în cazul medicilor — membri ai comisiei de expertiză medico-militară/comisiei centrale de expertiză medico-militară se va aplica și parafa acestora.

(2) Deciziile medicale vor fi avizate de către comisiile centrale de expertiză medico-militară, iar pentru Serviciul Român de Informații și Administrația Națională a Penitenciarelor vor fi vizate tehnic de către Șeful Direcției medicale, respectiv de directorul Direcției medicale din Administrația Națională a Penitenciarelor.

(3) Deciziile medicale redactate în 4 sau 5 exemplare, după caz, în condițiile alin. (2) se comunică astfel:

a) un exemplar se înmânează personal, sub semnătură, persoanei expertizate, iar când aceasta refuză primirea sau nu se prezintă pentru înmânarea deciziei, aceasta i se comunică în scris printr-un mijloc care să asigure confirmarea de primire. În cazul Ministerului Apărării Naționale, pentru elevii, studenții, cadrele militare în activitate și soldații și gradații profesioniști în activitate, transmiterea deciziei medicale de către Direcția medicală a Ministerului Apărării Naționale se va face comandantului unității militare din care face parte persoana expertizată, care este direct răspunzător pentru primirea deciziei medicale de către persoana expertizată. În cazul celorlalte categorii de personal, spitalele militare emitente au ca atribuție comunicarea deciziei medicale cu confirmare de primire. Comunicarea în scris printr-un mijloc care să asigure confirmarea de primire a deciziilor medicale emise de către comisia centrală de expertiză medico-militară se va face prin

grija Direcției medicale a Ministerului Apărării Naționale. Comunicarea deciziilor medicale ale persoanelor expertizate aparținând Ministerului Administrației și Internelor, Serviciului Român de Informații și Administrației Naționale a Penitenciarelor se va face prin grija acestor structuri;

b) un exemplar se comunică urmașilor, în cazul decesului personalului prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. f), printr-un mijloc care să asigure confirmarea de primire;

c) un exemplar se comunică unității militare/spitalului militar/casei de pensii sectoriale/instituției militare de învățământ, în funcție de tipul de aptitudine stabilit de către comisia de expertiză medico-militară sau în cazul revizuirii medicale pentru pensia de invaliditate;

d) două exemplare se transmit unității militare din care face parte persoana expertizată, în situația celor care se află în raporturi de serviciu cu una din instituțiile din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, dacă persoana expertizată este încadrată prima dată într-un grad de invaliditate și face obiectul acordării unei pensii de invaliditate, un exemplar fiind destinat întocmirii dosarului de pensionare;

e) un exemplar se trimite centrului militar județean/zonal/de sector, după caz;

f) în cazul persoanelor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c), un exemplar se va trimite instituției militare de învățământ/similare;

g) un exemplar se returnează spitalului emitent și va fi anexat procesului verbal de ședință al comisiei de expertiză medico-militară;

h) în cazul Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații, un exemplar va rămâne la comisia centrală de expertiză medico-militară;

i) în cazul pacienților prezentați pentru revizuirea medicală, un exemplar se va trimite casei de pensii sectoriale.

(4) Deciziile medicale avizate de către comisia centrală de expertiză medico-militară emise în cazul personalului Administrației Naționale a Penitenciarelor se trimit Direcției medicale a Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(5) Certificatele medicale se redactează în 3 sau 4 exemplare, după caz, și se comunică astfel:

a) un exemplar se înmânează personal, sub semnătură, persoanei expertizate, iar când aceasta refuză primirea sau nu se prezintă pentru înmânarea certificatului, acesta i se comunică în scris printr-un mijloc care să asigure confirmarea de primire. Metodologia de transmitere va fi ca în cazul prevăzut la alin. (3) lit. a);

b) un exemplar se transmite unității militare/similare din care face parte persoana expertizată în situația celor care se află în raporturi de serviciu cu una din instituțiile din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională sau centrelor militare, după caz;

c) un exemplar va fi anexat procesului-verbal de ședință al comisiei de expertiză medico-militară sau comisiei centrale de expertiză medico-militară, după caz;

d) în cazul Serviciului Român de Informații, un exemplar va fi trimis comisiei centrale de expertiză medico-militară, spre informare și evidență;

e) în cazul funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, un exemplar se trimite spre avizare comisiei centrale de expertiză medico-militară și, ulterior, spre informare și evidență Direcției medicale din Administrația Națională a Penitenciarelor; în cazul polițiștilor, exemplarul se transmite doar spre avizare acestei comisii.

(6) Certificatele medicale de recuperare se redactează în 3 exemplare, care sunt comunicate, după cum urmează:

a) un exemplar se înmânează personal, sub semnătură, persoanei expertizate, iar când aceasta refuză primirea sau nu se prezintă pentru înmânarea certificatului, acesta i se comunică în scris printr-un mijloc care să asigure confirmarea de primire.

Metodologia de transmitere va fi ca în cazul prevăzut la alin. (3) lit. a);

b) un exemplar se transmite președintelui comisiei centrale de expertiză medico-militară/comisiei centrale de expertiză medico-militară pentru avizare și aprobare de către conducătorii ministerelor și instituțiilor din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională sau Direcției medicale din Administrația Națională a Penitenciarelor pentru întocmirea notei-raport ce se va înainta spre aprobare ministrului justiției;

c) un exemplar va fi anexat procesului-verbal de ședință al comisiei de expertiză medico-militară sau comisiei centrale de expertiză medico-militară, după caz.

(7) În cazul Ministerului Apărării Naționale, avizul medical, al cărui model este prezentat în anexa nr. 6, se întocmește de către comisia de expertiză medico-militară de pe lângă spitalul militar și se redactează în 4 exemplare, care au următoarea destinație:

a) un exemplar se anexează procesului-verbal al comisiei de expertiză medico-militară a spitalului emitent;

b) un exemplar se transmite comisiei centrale de expertiză medico-militară;

c) două exemplare se transmit unității militare angajatoare, din care un exemplar se înmânează pacientului de către comandantul unității militare.

Art. 17. — Prezentarea persoanelor prevăzute la art. 2 alin. (1) pentru expertiza medico-militară este obligatorie, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 86 alin. (3) și art. 95 alin. (2) și (4) din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011. Neprezentarea nemotivată pentru precizarea situației medico-militare atrage măsuri disciplinare proprii fiecărei instituții.

Art. 18. — Ridicarea gradului de invaliditate pentru orice categorie de personal se poate efectua până la împlinirea vârstei prevăzute de lege pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă. Nu pot beneficia de ridicarea gradului de invaliditate în vederea rechemării în rândul cadrelor militare, soldaților/gradaților profesioniști și polițiștilor/funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare persoanele clasate „inapt”, deoarece afecțiunile acestora incluse în diagnosticul de clasare constituie antecedente personale patologice incompatibile cu baremul medical de încadrare, propriu fiecărei instituții.

Art. 19. — (1) În cazul Ministerului Apărării Naționale, până la emiterea Baremului medical și a instrucțiunilor pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar și pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru clarificarea situației medico-militare a rezerviștilor voluntari, expertizarea se va face conform grupei a 2-a din Baremul medical pentru stabilirea aptitudinii față de îndeplinirea serviciului militar, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.72/2002*), cu completările ulterioare.

(2) Elevii și studenții, pe timpul școlarizării în instituțiile de învățământ din sistemul de apărare națională, ordine publică și

siguranță națională, înainte de absolvire sau până la obținerea primului grad, se expertizează de către comisiile de expertiză medico-militară aparținând instituțiilor din care fac parte unitățile de învățământ menționate, conform grupei a 2-a din Baremul medical pentru stabilirea aptitudinii față de îndeplinirea serviciului militar, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.72/2002, cu completările ulterioare, până la emiterea unui nou Barem medical, cu respectarea reglementărilor proprii fiecărei instituții militare de învățământ.

Art. 20. — Tipul de aptitudine pentru participarea la misiuni externe se stabilește conform dispozițiilor proprii fiecărei instituții din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.

Art. 21. — Lista afecțiunilor invalidante care afectează ireversibil capacitatea de muncă este prevăzută în anexa nr. 8.

Art. 22. — (1) La teritorializarea expertizării medico-miliare a categoriilor de persoane prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) și c) se ia în considerare localitatea în care se află unitatea militară unde aceștia își desfășoară activitatea efectiv, iar pentru categoriile de persoane prevăzute la art. 2 lit. b) se ia în calcul localitatea de domiciliu a persoanei în cauză.

(2) În mod excepțional, la solicitarea scrisă și argumentată a persoanei expertizate sau la solicitarea structurilor implicate în activitatea de expertiză medico-militară, cu aprobarea președintelui comisiei centrale de expertiză medico-militară și/sau a șefului/directorului Direcției medicale, expertiza medico-miliară se va efectua și la altă comisie de expertiză medico-miliară, la care ar fi trebuit expertizată conform teritorializării menționate în anexa nr. 1.

Art. 23. — Anexele nr. 1—9 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 24. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul ministrului apărării naționale, al viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, și al directorului Serviciului Român de Informații nr. M.81/191/11.030/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind constituirea, organizarea, funcționarea și atribuțiile comisiilor de expertiză medico-militară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 7 octombrie 2009;

b) art. 67—96 din cap. III „Expertiza medicală” din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 516/2003**) privind acordarea asistenței medicale în rețeaua sanitară a Ministerului Administrației și Internelor;

c) cap. I, II, V—IX și anexele nr. 1—13 la Normele tehnice medicale privind expertiza medico-militară în Ministerul Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul general al ministrului apărării naționale nr. O.G. 25/1993**), cu modificările și completările ulterioare;

d) orice alte dispoziții contrare prezentului ordin.

Art. 25. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Ministrul apărării naționale,
Corneliu Dobrițoiu

Ministrul administrației și internelor,
Mircea Dușa

Directorul Serviciului Român
de Informații,
George-Cristian Maior

*) Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.72/2002, cu completările ulterioare, nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece are ca obiect reglementări din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.

**) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 516/2003 și Ordinul general al ministrului apărării naționale nr. O.G. 25/1993, cu modificările și completările ulterioare, nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece au ca obiect reglementări din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.

LISTA

cuprinzând spitalele din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională pe lângă care funcționează comisiile de expertiză medico-militară, precum și județele arondate acestora, pentru efectuarea expertizei medico-militare a categoriilor de persoane prevăzute la art. 2 alin. (1), precum și a categoriilor de persoane pentru care se îndeplinește atribuția menționată la art. 5 alin. (1) lit. j) și k) din ordin

1. Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” București — municipiul București și județele: Ilfov, Ialomița, Giurgiu, Prahova, Teleorman și Călărași 2. Spitalul Militar de Urgență „Dr. Alexandru Gafencu” Constanța — județele: Constanța și Tulcea 3. Spitalul Militar de Urgență „Dr. Ion Jianu” Pitești — județele: Argeș, Dâmbovița și Vâlcea 4. Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Ștefan Odobleja” Craiova — județele: Dolj, Gorj, Mehedinți și Olt 5. Spitalul Militar de Urgență „Regina Maria” Brașov — județele: Brașov, Harghita și Covasna 6. Spitalul Militar de Urgență „Dr. Alexandru Popescu” Focșani — județele: Vrancea, Buzău și Bacău 7. Spitalul Militar de Urgență „Dr. Constantin Papilian” Cluj-Napoca — județele: Cluj, Bistrița-Năsăud, Mureș și Sălaj	8. Spitalul Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu” Timișoara — județele: Timiș, Arad și Caraș-Severin 9. Spitalul Militar de Urgență „Dr. Alexandru Augustin” Sibiu — județele: Sibiu, Alba și Hunedoara 10. Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Iacob Czihac” Iași — județele: Iași, Neamț, Suceava și Botoșani 11. Spitalul Militar de Urgență „Dr. Aristide Serfioți” Galați — județele: Galați, Brăila și Vaslui 12. Spitalul Clinic de Urgență „Avram Iancu” Oradea — județele Bihor, Satu Mare și Maramureș 13. Spitalul Clinic de Urgență „Prof. Dr. Agrippa Ionescu” — municipiul București și toate județele 14. Spitalul de Urgență „Prof. Dr. D. Gerota” — municipiul București și județele: Ilfov, Ialomița, Giurgiu, Prahova, Teleorman și Călărași

ANEXA Nr. 2

— model —

ROMÂNIA

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

(MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR)

(SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII)

Comisia de expertiză medico-militară de pe lângă Spitalul .....

DECIZIE MEDICALĂ

Nr. .... din .....

privind evaluarea capacității de muncă de către comisia de expertiză medico-militară de pe lângă Spitalul ..... a domnului/doamnei ..... din U.M. ...., CNP ....., domiciliat/domiciliată în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., județul/sectorul .....

Data chemării în activitate/anul de studiu .....

Stagiu de cotizare/Stagiu de cotizare în specialitate .....

În baza actelor:

Procesul-verbal de unitate nr. .... din ....., întocmit de .....

Raport de expertiză medico-militară nr. .... din .....

I. Istoricul bolii:

II. Examenul clinic și de laborator:

III. Diagnosticul clinic și funcțional:

IV. Aptitudinea pentru îndeplinirea serviciului militar/în poliție/în Administrația Națională a Penitenciarelor/în instituția militară de învățământ .....

(Conform Criteriilor și normelor de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă pe baza cărora se stabilește aptitudinea și încadrarea în grade de invaliditate pentru cadrele militare, soldații și gradații profesioniști, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 56/2012)

V. Deficiența funcțională și incapacitatea adaptativă (IA%)

VI. Gradul de invaliditate .....

(Conform Criteriilor și normelor de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă pe baza cărora se stabilește aptitudinea și încadrarea în grade de invaliditate pentru cadrele militare, soldații și gradații profesioniști, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 56/2012)

VII. Legătura de cauzalitate/Cauza invalidității .....

VIII. Termen de revizuire — luna ..... anul.....

Se recomandă concediu medical de ..... zile, în perioada ..... — ..... sau până la apariția ordinului de trecere în rezervă/deciziei de încetare a raporturilor de serviciu, fără a se depăși durata maximă a concediului medical prevăzut de lege.

IX. Comisia de expertiză medico-militară de pe lângă Spitalul ..... propune cele menționate mai sus, în ședința din ....., conform prevederilor actelor normative în vigoare.

Președintele comisiei de expertiză medico-militară,

.....

Membri:

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....

Secretar,

.....

Am luat cunoștință: ....

(semnătura) (data)

Contest/Nu contest Decizia medicală nr. .... din .....

Decizia se poate contesta în termen de 30 de zile de la semnarea de luare la cunoștință sau de la primirea comunicării făcute în scris printr-un mijloc care să asigure confirmarea de primire, în caz de refuz de luare la cunoștință sau neprezentare la comisie. Contestația se depune și se înregistrează la comisia de expertiză medico-militară care a emis decizia medicală.

X. Comisia centrală de expertiză medico-militară, în ședința din ....., avizează/nu avizează propunerea de mai sus privind diagnosticul, aptitudinea pentru îndeplinirea serviciului militar, legătura de cauzalitate, gradul de invaliditate, termenul de revizuire .....

*Președintele comisiei centrale
de expertiză medico-militară,*

.....

Membri:

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....

Secretar,

.....

Decizia medicală a comisiei centrale de expertiză medico-militară poate fi atacată la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile de la comunicare. Deciziile medicale necontestate în termen rămân definitive.

— model —

ROMÂNIA
 MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
 (MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR)
 (SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII)
 Comisia centrală de expertiză medico-militară

DECIZIE MEDICALĂ

Nr. .... din .....

privind evaluarea capacității de muncă de către comisia centrală de expertiză medico-militară a domnului/doamnei ..... din U.M. ...., CNP ....., domiciliat/domiciliată în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. .... județul/sectorul .....

În baza actelor:

Procesul verbal de unitate nr. .... din ....., întocmit de .....

Raportul medical nr. .... din .....

I. Istoricul bolii:

II. Examenul clinic și de laborator:

III. Diagnosticul clinic și funcțional:

IV. Aptitudinea pentru îndeplinirea serviciului militar/în poliție/în Administrația Națională a Penitenciarelor/în instituția militară de învățământ .....

(conform Criteriilor și normelor de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă pe baza cărora se stabilește aptitudinea și încadrarea în grade de invaliditate pentru cadrele militare, soldații și gradații profesioniști, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 56/2012)

V. Deficiența funcțională și incapacitatea adaptativă (IA %)

VI. Gradul de invaliditate .....

(conform Criteriilor și normelor de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă pe baza cărora se stabilește aptitudinea și încadrarea în grade de invaliditate pentru cadrele militare, soldații și gradații profesioniști, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 56/2012)

VII. Legătura de cauzalitate/Cauza invalidității .....

VIII. Termen de revizuire — luna ..... anul .....

Se recomandă concediu medical de .... zile în perioada ..... — ..... sau până la apariția ordinului de trecere în rezervă/deciziei de încetare a raporturilor de serviciu, fără a se depăși durata maximă a concediului medical prevăzut de lege.

*Președintele comisiei centrale
de expertiză medico-militară,*

.....

Membri:

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....

Secretar,

.....

Am luat cunoștință: .....
(semnătura) (data)

Decizia medicală poate fi atacată la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile de la comunicare. Deciziile medicale necontestate în termen rămân definitive.

ANEXA Nr. 4

— model —

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
(MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR)
(SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII)
Comisia de expertiză medico-militară de pe lângă Spitalul .....
(Comisia centrală de expertiză medico-militară)

CERTIFICAT MEDICAL

Nr. .... din .....

Examinând pe ..... din U.M. ...., CNP .....,
(gradul, numele și prenumele)

domiciliat în comuna/orașul ....., str. .... nr. ..., bl. ....,
sc. ...., et. ...., ap. ...., județul/sectorul ....., internat de la ..... până la .....,

Foia de observație clinică nr. ...., întocmită de Spitalul ....., Serviciul .....,
sau referat medical, documente medicale

I. Diagnostic clinic și funcțional

II. Se recomandă concediu medical de ..... zile în perioada ..... — .....
peste ..... zile de incapacitate temporară de muncă.

*Președintele comisiei
de expertiză medico-militară/
comisiei centrale de expertiză medico-militară,*

.....

Membri:

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....

Secretar,

.....

Am luat cunoștință .....

Data .....

— model —

ROMÂNIA
 MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
 (MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR)
 (SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII)
 Comisia de expertiză medico-militară de pe lângă Spitalul .....
 (Comisia centrală de expertiză medico-militară)

CERTIFICAT MEDICAL DE RECUPERARE

al ..... din U.M. ...., CNP .....
 (gradul, arma, numele și prenumele)

Comisia de expertiză medico-militară/Comisia centrală de expertiză medico-militară a analizat situația medicală a sus-numitului, stabilindu-i diagnosticul:

Până la data de ..... a totalizat în ultimele 365/730 de zile un număr de ..... zile de incapacitate temporară de muncă.

Propunerea comisiei de expertiză medico-militară/comisiei centrale de expertiză medico-militară

*Președintele comisiei de expertiză medico-militară/
 Președintele comisiei centrale de expertiză medico-militară,*

.....

Membri:

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

Secretar,

.....

Am luat cunoștință .....

Data .....

Președintele comisiei centrale de expertiză medico-militară,

.....

Membri¹:

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

Secretar¹,

.....

Avizul Direcției medicale²,

Data .....

Propunerea Direcției management³
 resurse umane

Data .....

Hotărârea ministrului apărării naționale

Data .....

¹ Se utilizează doar pentru Ministerul Administrației și Internelor.

² Se utilizează pentru Ministerul Apărării Naționale, Serviciul Român de Informații și Administrația Națională a Penitenciarelor.

³ Se utilizează doar pentru Ministerul Apărării Naționale.

— model —

ROMÂNIA

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Comisia de expertiză medico-militară de pe lângă spitalul .....

Nr. .... din .....

AVIZ MEDICAL

În conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu ale Ordinului ministrului apărării naționale nr. M. 39/2009 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, cu modificările și completările ulterioare, în baza următoarelor acte:

1. fișa postului nr. ....din ....., eliberată de .....
2. fișa de identificare a factorilor de risc profesional .....
3. fișa de solicitare a examenului medical la angajare nr. .... din .....
4. procesul-verbal de cercetare a evenimentului nr. .... din ....., eliberat de .....
5. fișa de aptitudine — medicina muncii nr. .... din .....
6. fișa de examinare medicală eliberată de Spitalul .....

Comisia de expertiză medico-militară de pe lângă Spitalul ..... și medicul specialist/primar de medicina muncii ..... din Spitalul ..... stabilesc că atribuțiile funcției sunt compatibile/incompatibile cu incapacitatea dată de afecțiunea fizică și pot fi/nu pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava.

Vor fi respectate următoarele recomandări:

1. ....;
2. ....;
3. ....;
4. ....;

Președintele comisiei
de expertiză medico-militară,
.....

Membri:

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

Medic specialist
medicina muncii,
.....

NOTĂ:

Numărul avizului medical va fi numărul procesului-verbal de ședință.

— model —

Loc pentru ștampilă

RAPORT DE EXPERTIZĂ MEDICO-MILITARĂ¹ Nr. .... din .....²

Grad, nume și prenume .....

În baza documentelor, după caz, totalizează ..... zile de incapacitate temporară de muncă, la data de .....

Secretarul comisiei ..... Data .....

1. Foaie de observație clinică nr. .... din ....., secția/Spitalul .....
2. Referat medical nr. ...., emis de .....
- Referat medical nr. ...., emis de .....
- Referat medical nr. ...., emis de ..... (în funcție de caz).
3. Procesul-verbal de unitate nr. .... din ....., emis de .....
4. Alte documente solicitate (investigații paraclinice, bilete de ieșire din spital, notă de relații, buletin histopatologic, examen psihologic, proces-verbal de cercetare, fișa BP2, decizia medicală anterioară)

I. Diagnosticul clinic și propunerea medicului care întocmește raportul Diagnostic clinic:Propunere:

- CM ..... zile
- APT
- AL   3 LUNI   6 LUNI   12 LUNI
- IPALR   ISE
- Încadrarea în grad de invaliditate   I (unu)   II (doi)   III (trei)   Nu se încadrează

Recomandări:

- INTERZIS PORTUL DE ARMĂ
- SCUTIRE ȘEDINȚE TRAGERE, APLICAȚII, TABERE DE INSTRUCȚII
- SCUTIRE SERVICIU DE ZI PE UNITATE
- SCUTIRE ORTOSTATISM PRELUNGIT
- ALTE RECOMANDĂRI:
- INTERZIS CONDUCERE AUTOVEHICULE
- SCUTIRE EFORT FIZIC INTENS ȘI PROBE SPORTIVE
- EVALUARE PRIN CABINETUL DE MEDICINA MUNCII

(semnătura și parafa)

II. Propunerea președintelui comisiei de expertiză medico-militară/comisiei centrale de expertiză medico-militară Diagnostic clinic:Deficiența funcțională:

- FĂRĂ   UȘOARĂ   MEDIE   ACCENTUATĂ   GRAVĂ

Incapacitate adaptativă (%):Propunere:

- CM ..... zile
- APT
- AL   3 LUNI   6 LUNI   12 LUNI
- IPALR   ISE
- Încadrarea în grad de invaliditate   I (unu)   II (doi)   III (trei)   Nu se încadrează

Termen de revizuire: 1 AN   2 ANI   3 ANI   NEREVIZUIBILCauza invalidității:Recomandări: ACELEAȘI RECOMANDĂRI   ALTE RECOMANDĂRI:

(semnătura și parafa)

¹ Raportul de expertiză medico-militară se va completa de către medicul curant din secția de specialitate unde a fost internat pacientul sau, în caz de expertizare pe documente, de către președintele comisiei de expertiză medico-militară/comisiei centrale de expertiză medico-militară.

² Raportul va fi înregistrat la comisia de expertiză medico-militară/comisia centrală de expertiză medico-militară într-un registru special înregistrat la compartimentul documente clasificate/similare și va fi anexat la procesul-verbal de ședință.

III. Hotărârea comisiei de expertiză medico-militară/comisiei centrale de expertiză medico-militară Diagnostic clinic:Deficiența funcțională:

FĂRĂ   UȘOARĂ   MEDIE   ACCENTUATĂ   GRAVĂ

Incapacitate adaptativă (%):

CM ..... zile

AC

AL   3 LUNI   6 LUNI   12 LUNI

IPALR   ISE

Încadrarea în grad de invaliditate   I (unu)   II (doi)   III (trei)   Nu se încadrează

Termen de revizuire: 1 AN   2 ANI   3 ANI   NEREVIZUIBIL

Cauza invalidității:

Recomandări: ACELEAȘI RECOMANDĂRI   ALTE RECOMANDĂRI:

Hotărârea a fost luată: În unanimitate   Cu majoritate de:

Președintele comisiei de expertiză medico-militară/comisiei centrale de expertiză medico-militară,

.....

Membri:

1. DA   NU   .....

2. DA   NU   .....

3. DA   NU   .....

4. DA   NU   .....

5. DA   NU   .....

6. DA   NU   .....

Secretar comisie,

.....

ANEXA Nr. 8

L I S T A**afecțiunilor invalidante care afectează ireversibil capacitatea de muncă**

1. Afecțiuni oftalmologice care duc la scăderea acuității vizuale sub 1/20 la ambii ochi, în stadiul irecuperabil medical sau chirurgical

2. Amputații de membre toracale (antebraț, braț, mână) sau membre pelvine (coapsă, gambă, picior) neprotezabile

3. Spondilita anchilozantă formă avansată

4. Poliartrita cronică deformantă cu impotență funcțională accentuată, rebelă la tratament

5. Anchiloza de genunchi și șold bilaterală

6. Ciroza hepatică cu insuficiență hepatică ireductibilă

7. Insuficiența cardiacă stadiul IV (indiferent de cauză)

8. Hipertensiunea pulmonară severă cu complicații grave, ireversibile

9. Insuficiența respiratorie cronică cu indicație de oxigenoterapie de lungă durată

10. Insuficiența renală cronică în stadiul de uremie depășită prin mijloace de epurare extrarenală (hemodializă, dializă peritoneală, plasmafereză, hemofiltrarea arterio-venoasă continuă)

11. Afecțiuni neoplazice, stadiul IV, cu metastaze sau stadiul III, forme inoperabile, cu complicații

12. Boala Parkinson — formă avansată, rebelă la tratament, cu tulburări psihice grave, de vorbire, de deglutiție și tulburări respiratorii permanente cu fenomene „on-off”

13. Scleroza multiplă formă primar sau secundar progresivă cu examen RMN sugestive și deficite motorii definitive, anchiloze secundare, tulburări de coordonare, de vorbire și/sau de vedere

14. Scleroza laterală amiotrofică

15. Para- și tetraplegii secundare postraumatisme vertebro-medulare, tumori etc., cu sau fără secțiuni medulară

16. Miastenia gravis, formă avansată sub tratament, cu tulburări de deglutiție, fonație și crize respiratorii frecvente

17. Distrofii musculare progresive

18. Deficite motorii și/sau afazii definitive sechelare AVC, tumorale (evoluție staționară după 2 ani de la episodul acut)

19. Demența

20. Sindromul cohleo-vestibular cu tulburări majore de echilibru

21. Infecția HIV/SIDA stadiile: C1, C2, C3; formele HIV/SIDA încadrabile în gradul I

22. Orice altă afecțiune, alta decât cele menționate mai sus, încadrată în gradul I de invaliditate

— model —

ROMÂNIA
 MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
 Comisia de expertiză medico-militară/
 Comisia centrală de expertiză medico-militară
 Nr. ....din .....

NOTĂ
pentru internare în spitalul militar

Serviciul .....

În conformitate cu prevederile legale în vigoare, domnul/doamna .....,
 din ....., se internează pentru întocmirea foii de observație clinică, cu propunerea referitoare
 la: diagnostic, aptitudinea față de serviciul militar, legătura de cauzalitate, încadrarea în grad de invaliditate,
 termenul de revizuire, după care se va prezenta comisiei de expertiză medico-militară.

.....
 .....

Președintele comisiei de expertiză medico-militară/comisiei centrale de expertiză medico-militară,

.....

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

